

Mattheus 27:46

**“en omtrent de negende ure riep Jezus met een grote stem zeggende:
‘Eli, Eli, lama sabachtani’!**

Dat is: Mijn God, Mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten?”

Gemeente,

Misschien hebt u er onder geleden afgelopen week: waar is de HEERE? In de voorbereidingsweek God gezocht, maar voor je gevoel bleef Hij van verre. Hij leek niets van zich te laten merken. In de omstandigheden niet, in je hart niet. En voor je gevoel moest je bidden: “mijn God, mijn God, waarom hebt Gij mij verlaten?” En dat kan zo bitter voelen. Dat kan zo beklemmend zijn. Vooral, als er een stem binnensluipt die zegt: en dat is voorgoed. En de schrik slaat je om het hart als je denkt: dat zou toch wat zijn: eeuwig roepen en nooit geen antwoord, nooit geen opening, nooit geen blijk of gevoel van Gods gunst. En je riep: o HEERE, dat niet, dat niet, o HEERE haast U en verlos mij.

Maar vanmorgen naderen wij tot het kruis op Golgotha. En daar horen we het Jezus zeggen: “Mijn God, Mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten”? Als Jezus dat roept is Hij 3 uur in de duisternis geweest. Vanaf de zesde tot de negende ure toe. Drie uur lang in de duisternis. En het is duidelijk in de Bijbel dat duisternis een teken van Gods toorn is. Het werd drie uur duister op Golgotha bij deze dingen. Dat was in het Oude Testament voorzeggd door profeten op de dag des oordeels: dan zou de zon zijn glans inhouden. Blijkbaar is nu die dag voor Hem gekomen. De plaats van de eeuwige pijn wordt wel genoemd de buitenste duisternis. Blijkbaar is die plaats nu hier op Golgotha. Nedergedaald ter hel. Wat alle verdoemden nooit tesamen kunnen dragen, draagt Hij hier. Alle toorn Gods tegen alle zonden der mensheid pakt Zich samen en ontlaadt Zich als bliksems op Zijn ziel. Toorn brandt op Zijn ziel. Heilige misnoegen niet over 1 zonde van 1 mens, niet over alle zonden van één mens, maar over alle zonden der mensheid. Erger dan toen Sodom en Gomorra verwoest werden ontlaadt Zich Gods toorn op Zijn ziel en ranselt Hem af.

Drie uur lang heeft Jezus gedragen, gebogen, woordeloos gewillig over Zich heen laten gaan, Zich opgeofferd en beschikbaar gesteld. En nu, na drie uur schreeuwt Hij het uit naar God: Waarom hebt Gij Mij verlaten? In Uw toorn, ten volle. O God, waarom? Hebt Gij Mij. Hoort u dat? Gij, Mijn Vader, Mijn hemelse eeuwige Vader, Die in Mij Uw welbehagen hebt. Gij Mij verlaten, Mij, Uw Kind. Uw gehoorzaam, rechtvaardig Kind, Uw U toegewijd Kind. Dat Uw toorn dieper en

scherper voelt dan wie dan ook. Alle snaren van Mijn ziel zijn op U afgestemd en vangen de minste trilling op van Uw gemoed. Waarom hebt Gij Mij verlaten?

Ja, waarom? God gaf Zijn Zoon geen antwoord. Maar Hij geeft ons antwoord: omdat Ik zondaren wil aannemen. omdat Ik vijanden aan Mijn hart wil drukken. Omdat ik verlorenen nabij wil komen en Mijn gunst wil tonen doen ervaren. Daarom Mijn Zoon.

Daar weet iemand die zichzelf recht beproeft heeft het antwoord en zegt tot Jezus: Dat U verlaten bent dat is omdat ik God verlaten heb. Omdat ik verdien door God verlaten te worden. Omdat ik tegen God gezondigd heb. Ik verdien niet anders: ik heb God verlaten, dan mag Hij mij verlaten. Ik heb niet gehoord toen God riep, dan hoeft Hij niet te horen als ik roep. Ik heb niet geantwoord toen God sprak, dan is God niet verplicht te antwoorden als ik spreek.

En wie Hem zo kent die vraagt vol verwondering: Mijn God, Mijn God, waarom hebt Gij mij aangenomen? Waarom hebt Gij mij Uw gunst betoond? Of: waarom zou U mij aannemen? Kent u die vraag, die verwondering? Waarom hebt U mij aangezien, waarom zou U mij aanzien, hoe kan het toch, hoe is het toch mogelijk dat U mij niet hebt verstoten? En God antwoordt: omdat Mijn Zoon voor u verlaten is. Zou u er één andere reden voor weten? Anders dan: Hij voor u, daar gij anders de eeuwige dood had moeten sterven. Kijk maar, proef maar brood en wijn. Tekenen en zegelen van Zijn verlatenheid voor u. Opdat u nimmermeer van God verlaten zult worden. Wel in liefde, voor je eigen waarneming, maar nooit in toorn. Dat is verwondering van het leven met God, nu en eeuwig: waarom hebt Gij mij aangenomen? Omdat Ik Mijn Zoon verlaten heb.

Het is verschrikkelijk om te zeggen, maar in de hel vraagt niemand: waarom hebt Gij mij verlaten. Want daar voelt en weet iedereen: omdat ik God verlaten en Jezus veracht heb. Daarom ben ik hier voor eeuwig. Dat hoeft niemand daar te vragen, want dat is duidelijk en rechtvaardig. Wie tegen God heeft gezondigd en Jezus heeft verworpen, die zal eeuwig verlaten worden. O kom tot Jezus, kom tot Christus en wordt behouden. Hier en nu roept de Heere nog: kom tot Mij, bekeert u gij afkerige kinderen, en Ik zal u aannemen. Aannemen om Jezus wil.

Mijn God, Mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten. Volkomen en in Uw toorn. En toch, toch roept Jezus nog: Mijn God. Nog gelooft en vertrouwt Hij dat God Zijn belofte zal vervullen. Nog vertrouwt Hij Zijn Vader al werpt Zijn Vader Hem in de Godverlatenheid. Hij denkt geen kwaad van God, Hij wanhoopt niet en vertwijfelt niet, Hij hoopt en Hij vertrouwt: Mijn God, Mijn God. Gij zult Mij horen en weer Uw gunst doen aanschouwen. Ik zal Uw lof Mijn broederen vertellen. Het slot van

Psalm 22 heeft Hij in gedachten: wie Mij veracht God wou Mij niet verachten. Jezus heeft geloofd en vertrouwt zelfs hier. Zelfs toen.

En zo is Hij de grote Leidsman en Voleinder des geloofs. De grote Gids en Voleinder des geloofs. Die de weg wijst om altijd te blijven vertrouwen. Al voel je je nog zo van God verlaten, blijf hopen, blijf verwachten dat God Zijn belofte vervullen zal. Als Gids loopt Hij voorop: deze kant op: de kant van het vertrouwen op God, Mijn Vader. Maar....ik kan Hem zo vaak niet volgen, dan ga ik wel wankelen en twijfelmoedig worden. Dan denk ik wel dat het niet meer goedkomt. Dat word ik zo besprongen door gedachten dat het niet kan en niet zal en ik kan ze niet buiten mijn gedachten houden. Ze infiltreren mijn denken en tasten het vertrouwen aan. Ik ga kwaad denken van God. Ik ga denken dat het toch niets meer wordt.

Maar Jezus is niet alleen de Gids, Hij is ook de Voleinder des geloofs. Degene Die het geloof met Zich meetrekt. Achter Zich aan trekt. De Gids Die een touw aan Zich vast heeft en daarmee trekt Hij mij mee. Trekt Hij mij in het spoor van vertrouwen verder. Ten diepste helpt daar geen touw aan, maar de Heilige Geest. Die trekt mee, Die zorgt dat het geloof niet ophoudt. Dat het vertrouwen niet uitdooft, niet weggaat, maar toch blijft smeulen en weer oplaait. Zie maar aan de tafel. Brood en wijn voeden. Zo voed Ik uw geloof en vertrouwen. Door de diepste diepten heen. Ik zal u in de genade bevestigen en ten einde toe bewaren.

Daar worden ze genodigd: degenen die strompelen en struikelen, die wankelen en bezwijken in het geloven. Die schreeuwen om geloof, maar er alle kracht voor missen. Ik wou dat ik kon vertrouwen en zingen, maar ik kan het niet. Ik zal u voeden en versterken. Degenen die het van een gekregen geloof moeten hebben, een geloof dat leeft van wat het krijgt, dat leeft van wat het ontvangt aan kracht en genade.

Zie, eet en proef: Ik trek u achter mij aan. En Ik laat u nooit los.

Toen Jezus geroepen had: Mijn God Mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten wat gebeurde er toen? Toen die roep uit de Godverlatenheid opsteeg? Toen kwamen de soldaten Hem bespotten. Hij roept Elia, kijken of die komt. Bespot door mensen. De hemel ging dicht, de hel ging open. Opdat als ik roep Mijn God mijn God waarom hebt Gij mij verlaten, haast U tot mijn hulp de engelen komen en zullen juichen en zingen. De hemel gaat open en de hel gaat dicht. Wie roept tot God zal verhoord worden. En eens zal worden ingehaald met engelenzang. God heeft u verlost, God heeft u welgedaan.

Amen